

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1831).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Dette Lovforslag, som jeg skal have den Ære at anbefale til det høje Ting, er fremkaldt af ekstraordinære Forhold. Lovforslaget var allerede ved sin Forelæggelse betegnet som midlertidigt efter sit Indhold; saaledes som det nu møder for dette høje Ting, er det ogsaa betegnet som midlertidigt i sin Titel, nemlig Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i § 4 i Lov Nr. 60 af 24. April 1896 om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg. Yderligere er selve den Ændring, Lovforslaget tilsigter, bestemt til automatisk at skulle bortfalde den 1. April 1916, hvis ikke Lovgivningsmagten forinden har revideret den herhen hørende samlede Lovgivning eller paa anden Maade fornyet Lovens Bestemmelser. Lovforslaget har altsaa en ganske midlertidig Karakter, men maa anses for nødvendigt til Beskyttelse af de Vandforsyningsanlæg, hvorfra Hovedstaden faar sit Drikkevand. Der er gjort Rede herfor i Lovforslagets Bemærkninger. Der er ogsaa her gjort Rede for, at det er Københavns Magistrat, som har anmodet om, at Lovforslaget maatte blive fremsat. Den Fare, som truer Københavns Drikkevandsforsyning, ligger ude ved Hedehusene, idet man befrygter, at urent Vand her skulde naa ned til de vandførende Lag, hvorfra ogsaa Hedehusene faar sit Drikkevand, men hvorfra navnlig Hovedstaden faar en stor Del af sit Drikkevand. Hvilken Fare en saadan Forurening af en stor Bys Drikkevandsforsyning kan medføre, har man set Eksempler paa. Det er navnlig den meget smitsomme, epidemiske Sygdom Tyfus, som paa denne Maade gennem Vandet er naaet vidt om i store Hovedsteder fra en ganske ringe Smittekilde. Den bestaaende Lov anses paa Grund af særlige Forhold ikke for at give tilstrækkeligt Værn mod den Fare for Forurening, som kunde stamme fra Afledning af urent Vand. Det er ikke muligt efter Loven at skride ind mod Benyttelsen af Brønde — altsaa ikke Boringer —, der tidligere har været benyttede til Drikkevandsforsyning, men ikke mere anvendes dertil og nu benyttes til Afledning af urent Vand. Gennem disse tidligere Drikkevandsbrønde kunde altsaa det urene Vand tænkes at naa ned til Drikkevandslagene. Lovforslagets Hensigt er altsaa at tillade Vandværksejerne at beskytte sig mod denne

Afledning gennem Drikkevandsbrønde paa samme Maade, som den gældende Lov tillader at beskytte sig mod saadanne særlige Boringer, som fører det urene Vand ned til Drikkevandslagene.

Under Behandlingen i Folketinget er der givet Lovforslaget en Tilføjelse gaaende ud paa, at ogsaa de Udgifter, som vedkommende Grundejer har haft til Brøndenes Anlæg, skal erstattes af Vandværksejeren, selv om Brønden har været anlagt oprindelig til et andet Formaal, naar det ved Skøn af de Mænd, hvormed der her er Tale, kan anses for godtgjort, at Drikkevandsbrønden er gjort uanvendelig just ved det Vandværksanlæg, som nu ønsker sig beskyttet. Den Bestemmelse fandtes ikke oprindelig i Lovforslaget, og der er ogsaa rejst Tvivl om dens Rigtighed, men det forekommer mig, at den kan tiltrædes, saaledes som den er affattet. Københavns Magistrat har ogsaa ment det ud fra den Opfattelse, at hvis et Vandværk tager Vandet bort fra en Drikkevandsbrønd og derved nødvendiggør andre Foranstaltninger til Forsyning med Drikkevand for vedkommende Grundejer, vil det være rimeligt at give ham Erstatning, naar man forbyder ham at anvende denne for Drikkevandet tømte Brønd paa anden Maade.

Da Lovforslaget altsaa gaar ud paa at sikre Vandforsyninger mod en ekstraordinært truende Fare, og da alle sagkyndige har erkendt, at det vilde være højst betænkeligt at gaa en Sommer i Møde uden at træffe Foranstaltninger til Afværgelse af Faren, fordi en saadan Sommer kunde bringe betydelige Ulykker over den Del af Hovedstaden, hvortil det paagældende Drikkevand ledes, saa vil jeg haabe, at dette høje Ting vil skænke Lovforslaget en lige saa velvillig Behandling, som det har modtaget i Folketinget, og lade de andre store, indviklede, dybtindgribende Spørgsmaal, som Beskyttelsen af Vandforsyningsanlæg i øvrigt rejser, ligge nu. Gennem Bestemmelsen om, at Ændringen i den gældende Lov bortfalder automatisk den 1. April 1916, er der givet Indenrigsministeriet en Tilskyndelse til, ja, et Paalæg om inden den Tid at have drøftet, overvejet og taget Standpunkt til de mange Spørgsmaal, jeg før berørte, og for Rigsdagen fremsætte Lovforslag til endelig Afgørelse af Spørgsmaalet om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg.

Poul Rasmusen: I Forhold til den Betydning, nærværende Lovforslag har for